

Viktar Korbut

Independent researcher (Poland)

e-mail: v.korbut@uw.edu.pl

<https://orcid.org/0000-0001-6848-1160>

Назвы месяцаў на старонках першых беларускіх газет „Наша Доля” і „Наша Ніва”

The Names of the Months in the First Belarusian Newspapers „Nasza Dola” and „Nasza Niwa”

Nazwy miesięcy na łamach pierwszych gazet białoruskich „Nasza Dola” i „Nasza Niwa”

Abstract

The article discusses the process of creating the system of month names in the Belarusian language. The systematization of names and their selection began in the first year of publication in Vilna (Vilnius) since 1906 of the first Belarusian-language newspapers „Nasza Dola” and „Nasza Niwa”. A possible source of words could be the *Dictionary of the Belarusian Dialect* compiled by Ivan Nosovich and published in 1870. The variability of lexemes is analysed on examples from „Nasza Niwa” of subsequent years (before 1915) and dialectal material of the 1920s. Attention is drawn to the incompleteness of the available dialectal material, the insufficient attention of scientists of the previous period to the names of months and the history of their functioning in the Belarusian language, which does not allow for a complete reconstruction of the process of creating their varieties both in Belarusian dialects, as well as in literary language.

Keywords: Belarusian language, identity, nation, dialectology, calendar, „Nasza Dola”, „Nasza Niwa”

Abstrakt

W artykule został omówiony proces tworzenia systemu nazw miesięcy w języku białoruskim. Początkiem systematyzacji nazw i ich selekcji był pierwszy rok ukazania się w Wilnie (od 1906 r.) pierwszych białoruskojęzycznych gazet „Nasza Dola” i „Nasza Niwa” („Naša Niwa”). Ewentualnym źródłem poszczególnych wyrazów mógł być *Słownik gwary*

białoruskiej opracowany przez Iwana Nosowicza i wydany w 1870 r. Zmienność leksemów analizowana jest na przykładach z „Naszaj Niwy” z kolejnych lat (do 1915 r.) oraz materiału dialektalnego z lat 20. XX w. Zwraca się uwagę na niekompletność dostępnego materiału gwarowego, niedostateczną uwagę naukowców wcześniejszego okresu w stosunku do nazw miesięcy i historii ich funkcjonowania w języku białoruskim, co nie pozwala na całkowite odtworzenie procesu powstawania ich form, wariantów zarówno w gwarach białoruskich, jak i w języku literackim.

Słowa kluczowe: język białoruski, tożsamość, naród, dialektologia, kalendarz, „Nasza Dola”, „Nasza Niwa”

Анатацыя

У артыкуле разглядаецца працэс складвання сістэмы назваў месяцаў у беларускай мове. За пачатак сістэматызацыі назваў, іх адбору ўзяты першы год выдання першых беларускамоўных газет „Наша Доля” і „Наша Ніва” („Наша Ніва”), якія выходзілі ў Вільні з 1906 г. Выказваецца меркаванне, што адной з крыніц назваў месяцаў мог быць *Словарь бѣлорускаго нарѣчія*, складзены Іванам Насовічам і выдадзены ў 1870 г. Аналізуецца варыянтнасць лексем з прыцягненнем прыкладаў з „Нашай Ніва” наступных гадоў (да 1915 г.) і дыялектнага матэрыялу 1920-х гг. Адзначаецца непаўната даступнага дыялектнага матэрыялу з-за недастатковай увагі вучоных у папярэдні перыяд да назваў месяцаў і гісторыі іх функцыянавання ў беларускай мове, што робіць немагчымым поўную рэканструкцыю іх форм, варыянтаў як у беларускай дыялектнай, так і ў літаратурнай мове.

Ключавыя словы: беларуская мова, ідэнтычнасць, нацыя, дыялекталогія, календар, „Наша Доля”, „Наша Ніва”

Уводзіны

1(14) верасня 1906 г. у Вільні, дзе ў той час склаўся адзін з вядучых цэнтраў сацыялістычнай плыні беларускага нацыянальнага руху, па ініцыятыве лідара гэтай плыні і, адпаведна, партыі Беларускай сацыялістычная грамада – Яна Луцкевіча выйшла першая беларускамоўная легальная газета „Наша Доля” („Nasza Dola”) (далей – „НД” („ND”). Яе апошні нумар убачыў свет 1 снежня 1906 г. У той час ужо выходзіла, таксама па ініцыятыве Я. Луцкевіча, другая беларускамоўная газета „Наша Ніва” („Nasza Niwa”; пазней – „Наша Ніва” („Naša Niwa”))¹ (далей – „НН” („NN”)) – з 10 (23) лістапада 1906 г. (да 1915 г.) (Sərběnta, 1932; Aleksandrovič, 1968; Unučak, 2008; Korbut, 2023b, 2023c).

¹ Выкарыстоўваюцца арыгінальныя формы назваў выданняў у 1906–1907 гг.: «Наша Доля. Першая беларуская газета для вёскавага і месцовага рабочага народу. Выходзіць раз у тыдзень рускімі і польскімі літэрамі»; «Наша Доля. Першая беларуская газета для вёскавага і месцовага рабочага народа. Выходзіць раз у тыдзень рускімі і польскімі

Першы год выдання абедзвюх газет невыпадкова супаў з падзеямі рэвалюцыі 1905–1907 гг. у Расійскай імперыі, якая стала перыядам пэўнай лібералізацыі палітыкі ўлад у нацыянальным пытанні.

„НД” і „НН” самі сябе называлі „першымі беларускімі газэтамі”, што было заканамерна, бо іх заснавальнікі не бачылі ў мінулым папярэднікаў.

Выдаўцы, рэдактары і аўтары газет сцвярджалі на беларускай мове ідэю аб самастойнасці і адметнасці беларускай нацыі і распаўсюджвалі яе сярод усіх беларусаў – і католікаў („палякаў”) і праваслаўных („рускіх”), яднаючы іх такім чынам у адну *беларускую нацыю*.

Яркім маркерам, які сведчыць пра складанасць працэсу фарміравання беларускай нацыі, яе ідэнтычнасці і літаратурнай, або агульнай (у першую чаргу газетнай) мовы ў гэты перыяд, з’яўляюцца, у прыватнасці, назвы месяцаў, якія выкарыстоўваліся на старонках „НД” і „НН”. 1906–1907 гг., перыяд станаўлення першых беларускіх газет, быў пачаткам дастаткова працяглага працэсу нармалізацыі сістэмы назваў месяцаў у беларускай літаратурнай мове.

Паколькі пытанне аб фарміраванні нацыянальнай сістэмы каляндарных назваў з’яўляецца адным з ключавых у гісторыі беларускай літаратурнай мовы, яму ў навуцы дагэтуль надавалася пэўная ўвага, але не вычарпальная. Што датычыць „НД”, то яе змест пад гэтым вуглом не аналізаваўся зусім. „НН” разглядалася мовазнаўцамі ў гэтым кантэксце (Kramko, Ūrèvič, Ānovič, 1963, s. 138–139; Anisim, Kryŭko, 2005, s. 223–225; Prenner, 2016, s. 210–222; Prenner, 2018, s. 240–242), але не ва ўсіх дэталях.

Варта адзначыць, што ў (старабеларускай мове назвы месяцаў былі прадстаўлены перш за ўсё лексемамі лацінскага паходжання (тут і далей яны абазначаюцца лацінскімі лічбамі – ад I да XII), параўн.: *фeбpуapа* > *фeбpуapъ, *фeбpуapія* > *фeбpуapій, *фeвpуapія* > *фeвpуapій ‘II’, *сeкcтиль* ‘VIII’, *сeптeмбeрь* ‘IX’, *oктoбeрь* ‘X’, *нoвeмбeрь* ‘XI’, *дeцeмбeрь* ‘XII’, а таксама польскага, параўн.: *стычнiя* > *стычeнь ‘I’, *лютaгo* > *лютый ‘II’, *квeтeнь*, *квeтнiя* ‘IV’, *чepвцa* > *чepвeць ‘VI’, *сeрпeнь* ‘VIII’, *вpесeнь*, *вo вpесню*; *вpешнiя* > *вpешeнь ‘IX’, *пaздepнiкъ*, *пaздepнiкa* ‘X’, *кгpудeнь*, *кгpуднiя*; *гpуднiя* > *гpудeнь ‘XII’, і нямецкага, параўн.: *мapецъ* ‘III’ (хаця першакрыніцай слова з’яўляецца лацінская мова, а запазычванне адбывалася з польскай) (Bulyka, 1972, s. 69, 145, 152, 197, 234, 297, 310, 336; Bulyka, 1980, s. 156–157). Зрэшты, у „Лeξикoнъ

литэрамі»; „Nasza Dola. Pierszaja bielaruskaja hazeta dla wioskowaho i miestowaho raboczaho narodu. Wychodzić raz u tydzień polskimi i ruskimi literami”; «Наша Нива. Першая беларуская газэта з рысункамі. Выходзіць раз у тыдзень рускімі і польскімі літэрамі»; „Nasza Niwa. Pierszaja bielaruskaja hazeta z rysunkami. Wychodzić raz u tydzień polskimi i ruskimi literami”. Тое ж датычыць пазнейшага перыяду. У цытатах з прац іншых даследчыкаў захоўваюцца тыя формы назваў газет, якія імі выкарыстаны. Таксама выкарыстоўваюцца арыгінальныя назвы іншых выданняў, захоўваюцца асаблівасці правапісу крыніц.

славеноросскомъ” (Кіеў, 1632 г.) Памвы Бярынды адзначана як адпаведнік польскага слова *червецъ* лексема *червень* з сінанімам *червень* (Bulyka, 1972, s. 356), аднак гэту лексему, магчыма, варта разглядаць у кантэксце больш шырокіх (старабела)руско-польскіх сувязей, а менавіта, з улікам стараўкраінскага матэрыялу.

Паколькі пераемнасць паміж беларускай літаратурнай мовай пачатку XX ст. і (старабела)руской пісьменнасцю не назіраецца (калі не лічыць асобных з’яў) (Žuraŭski, Gramko, 1972, s. 144; Lemcŭgova, 2005, s. 14–20), то на старонках першых беларускіх газет „адбывалася выпрацоўка беларускіх назваў месяцаў, дзе праявілася і сувязь з рускімі і польскімі назвамі, і імкненне выпрацаваць свае, адметныя назвы, апіраючыся на жывую народную моўную стыхію” (Gramko, Ūrėvič, Anovič, 1963, s. 138).

Пытанні паходжання і этымалогіі беларускіх назваў месяцаў больш прадметна разгледжаны ў іншых даследаваннях (Bulyka, 1980, s. 156–157; Prenner, s. 2016, 210–222), таму ў гэтай працы мы засяродзімся на лексічнай і правапіснай варыянтнасці ў 1906–1907 гг. У гэты перыяд на старонках газет „НД” і „НН” можна вылучыць „паказальныя прыклады” працэсу фарміравання ўласнабеларускай сістэмы назваў месяцаў праз пераходную стадыю іх „сінанімічных радоў” (Anisim, Kryŭko, 2005, s. 223).

Аналіз прапанаванай для разгляду лексікі зроблены з выкарыстаннем наступных метадаў даследавання: лінгвістычнага апісання, рэтраспектыўнага метаду рэканструкцыі лексікі мяжы XIX – XX стст., статыстычнага метаду аналізу шырокага матэрыялу з газет і інш. Для аналізу выкарыстаны ўсе нумары „НД” за 1906 г., усе нумары „НН” за 1906–1907 гг., а таксама матэрыялы па нумарах да 1915 г., апрацаваныя і выдадзеныя іншымі даследчыкамі (Lemcŭgova, 2003–2019; Anisim, Kryŭko, 2005, s. 163–265; Prenner, 2016). Газеты выходзілі штотыдзень рэгулярна, за выключэннем „НД”, якая канфіскоўвалася і прыпыняла выхад (Korbut, 2023c, s. 101–141).

Варыянты назваў месяцаў на старонках „Нашай Доли” і „Нашай Нивы”

Ніжэй перад двукроп’ем прыводзяцца праўдападобныя зыходныя (беларускія (дыялектныя), рускія, польскія) формы назваў месяцаў, з якіх былі ўтвораны газетныя беларускамоўныя формы, якія цытуюцца дакладна паводле арыгінальнай арфаграфіі (прыклады з „НД” выдзелены патоўшчаным шрыфтам).

I:

рус. *январь* і пол. *styczeń*: *январа (стычня)* (НН, 1906, 7); *janwara (stycznia)* (НН, 1907, 1, 5); *u styczniu (janwary)* (НН, 1907, 8); *8 stycznia (janwara)* (НН, 1907, 35);

рус. *январь*: *9 janwara* (НН, 1907, 3); *janwarskaja knižka* (НН, 1907, 11);

пол. *styczeń*: *da 1 stycznia 1907 hodu* (НН, 1907, 21);

бел. *студзень* і рус. *январь*: 25 *studnia (janwara)* (NN, 1907, 7).

У „НН” назва I месяца года атрымала наступнае развіццё:

1908 г. – *stycznia*; 1909 г. – *janwara / январа*; 1910–1912 гг. – *studnia (janwara) / студня (январа)*; 1913–1915 гг. – *студня* (Anisim, Kryuko, 2005, s. 223–224; Prenner, 2016, s. 211–212; Prenner, 2018, s. 241).

Аўстрыйская беларусістка Марыя Катажына Прэнэр піша, што „НН” w latach 1907 i 1908 [...] używała nazwy miesiący w dopełniaczu na podstawie języka rosyjskiego, *январа*, oraz na podstawie języka polskiego, czyli *stycznia*. [...] Od 1910 do 1912 roku w obu wydaniach pojawia się własna nazwa białoruska, mianowicie *studzień – studnia / студня*, która była uzupełniana rosyjskim odpowiednikiem w nawiasach (Prenner, 2018, s. 241).

Аднак з прыведзеных прыкладаў вынікае, што форма *студня* (р. скл.) была ўжыта ўпершыню яшчэ ў сёмым нумары „НН” за 1907 г.

II:

рус. *февраль* і пол. *luty*: *февраля (лютаго)* (НН, 1906, 6); *lutaho (fiewwrala)* (NN, 1907, 5, 7); *15 fiewwrala (lutaho)* (NN, 1907, 11);

пол. *luty* або бел. *люты*: *u lutym miesiacy* (NN, 1907, 1);

рус. *февраль*: *2-ho fiewwrala*; *20 fiewwrala* (NN, 1907, 10).

На старонках „НН” назва II месяца мела пазней наступныя формы:

1908 г. – *lutaho*; 1909 г. – *fiewwrala (февраля)*; 1910–1912 гг. – *lutaho (fiewwrala) / лютаго (февраля)*; 1913–1915 гг. – *лютаго* (Anisim, Kryuko, 2005, s. 225; Prenner, 2016, s. 212).

III:

пол. *marzec*: *2 (15) marca* (NN, 1907, 8); *S pierszaho marca* (NN, 1907, 10); *jeszcze y palowi marca* (NN, 1907, 15); *Ź marcyc miesiacy* (NN, 1907, 16).

У „НН” III месяц пазней называўся:

1908–1909 гг. – *marca / марца*; 1910–1912 гг. – *sakawika (marca) / сакавіка (марца)*; 1913–1915 гг. – *марца*. Адзначана з’яўленне ў 1908 і 1910 гг. формы *marta / марта*, у 1910 г. – *сокавік* (Anisim, Kryuko, 2005, s. 223, 225; Prenner, 2016, s. 213–214; Prenner, 2018, s. 241–242).

IV:

рус. *апрель*: *18 aprela* (NN, 1907, 5, 12); *u apreli miesiacy* (NN, 1907, 10);

пол. (уст.) *apryl*: *(6) 19 apryla* (NN, 1907, 14).

На старонках „НН” назва IV месяца года адзначана таксама ў гэтых варыянтах: 1908 г. – *apryla / апрэля*; 1909 г. – *aprela*; *apryla / апрэля*; *апрэля*; 1910–1912 гг. – *krasawika (aprela) / красавіка (апрэля)*; *красавіка (апрэля)*; 1913–1915 гг. – *красавіка* (Anisim, Kryuko, 2005, s. 223–225; Prenner, 2016, s. 214).

V:

рус. *май* і пол. *maj*: *da 1-ho maja* (NN, 1907, 16); *ў palowi maja* (NN, 1907, 20).

Назва V месяца года ў „НН” вагалася:

1908–1909 гг. – *maja* / *maja*; 1910 г. – *trawienia (maja)* / *trawenja (maja)*; *trawenja*; *traўня*; *траўня*; 1911 г. – *trawnia (maja)* / *trawnia (maja)*; 1912 г. – *trajnia (maja)* / *траўня (maja)*; *maja*; 1913–1915 гг. – *maja* (Anisim, Kryūko, 2005, s. 224–225; Prenner, 2016, s. 215).

VI:

рус. *июнь*: *junia* (NN, 1907, 21, 22, 31);

бел. *чэрвень* і рус. *июнь*: *8 (21) czerwiecia (junia)* (NN, 1907, 22); *Za juń (czerwień)* (NN, 1907, 25).

На старонках „НН” назва VI месяца года доўгі час мела розныя формы:

1908 г. – *czerwiecia* / *июня*; 1909 г. – *junia* / *юня*; 1910 г. – *čerwiecia (junia)* / *чэрвеня (юня)*; 1911 г. – *čerwiecia* / *чэрвеня*; 1912 г. – *čerwiecia (junia)* / *чэрвеня (юня)*; 1913–1915 гг. – *чэрвеня* (Anisim, Kryūko, 2005, s. 224–225; Prenner, 2016, s. 216).

VII:

бел. *ліпень* і рус. *июль*: *ліпеня (юля)* = *lipienia (juli)* [sic!]; *іюля (ліпеня)* = *jula (lipnia)* (НД, 1906, 1; ND, 1906, 1); *27 jula (lipnia)*; *27 jula (lipienia)* (NN, 1907, 26);

бел. *ліпень*: *da 1-ho lipnia* (NN, 1907, 26);

рус. *июль*: *ciahnie na sud 30 jula* (NN, 1907, 26); *1-e jula ў Rasiei* (NN, 1907, 29);

пол. *lipiec*: *6 (19) lipca 1907 r.* (NN, 1907, 24).

На старонках „НН” назва VII месяца года атрымала наступнае развіццё:

1908 г. – *lipnia*; *ліпеня (юля)*; 1909–1910 гг. – *lipnia (jula)* / *ліпеня (юля)*; 1911–1912 гг. – *lipnia (jula)* / *ліпеня (юля)*; 1910–1912 гг. – *жыцень*; 1913–1915 гг. – *ліпеня* (Anisim, Kryūko, 2005, s. 224–225; Prenner, 2016, s. 217; Prenner, 2018, s. 242).

VIII:

рус. *август* і пол. *sierpień*: *6 aŭgusta (sierpnia)* (NN, 1907, 27); *10 aŭгуста (серпня)* (NN, 1907, 28);

рус. *август*: *awhusta* = *августа* (ND, 1906, 1; НД, 1906, 1); з *аугуста* (НД, 1906, 6); *19 айхуста ў Minsku* (NN, 1907, 29); *ў miesiacy айхуście* (NN, 1907, 31);

пол. *sierpień*: *17 (30) sierpienia* (NN, 1907, 27); *31 серпня 1907 г.* (НН, 1907, 28).

У „НН” VIII месяц года пазней быў прадстаўлены лексемамі:

1908 г. – *sierpnia*; 1909 г. – *айхуста* / *аўгуста*; 1910 г. – *sierpnia (awhusta)*; *айхуста* / *серпня (августа)*; *аугуста*; 1911 г. – *айхуста* / *аугуста*; 1912 г. – *жніўня (айхуста)* / *жніўня (аўгуста)*; *жніўня (аугуста)*; 1913–1915 гг. – *жніўня* (Anisim, Kryūko, 2005, s. 225; Prenner, 2016, s. 218; Prenner, 2018, s. 242).

IX:

бел. *верасень* і рус. *сентябрь*: *sienciabra* (*wiereśnia*) (NN, 1907, 30, 33);
рус. *сентябрь*: *сенцябра* = *sienciabra* (НД, 1906, 1; ND, 1906, 1); *сенцябра* = *sienciabra*
(НД, 1906, 1, 2; ND, 1906, 1, 2); *сенцябра* (НД, 1906, 6; НН, 1907, 28); *sienciabra* (NN,
1906, 2; 1907, 5, 22, 30); *19 sienciabria* (NN, 1907, 30).

Назва IX месяца года ў „НН” мела ў наступныя гады такія варыянты:

1908 г. – *sienciabra*; 1909 г. – *sienciabra* / *сентябра*; *сенцябра*; 1910 г. – *wieresnia*
(*sientiabra*) / *вересня* (*сентябра*); *верэсьня*; 1911 г. – *sienciabra* / *сенцябра*; *wieresnia* /
верэсьня; 1912 г. – *wiereśnia* (*sienciabra*) / *верэсьня* (*сенцябра*); 1913–1914 гг. – *верэсьня*
(Anisim, Kryuko, 2005, s. 224–225; Prenner, 2018, s. 219).

X:

бел. *кастрычнік* і рус. *октябрь*: *Akciabra* (*Kostruczynika*) (NN, 1906, 1);
рус. *октябрь*: у *акцябры* = *u akciabry* (НД, 1906, 2; ND, 1906, 2); *акцябра* = *akciabra*
(НД, 1906, 3; ND, 1906, 3); *акцябра* (НД, 1906, 6); *akciabra* (NN, 1906, 2; 1907, 1, 5,
27, 29, 31); „*partji 17 akciabra*”; *Partija „17 aktiabra”* (NN, 1907, 13); *ў тым же akciabry*
hetaho hoda (NN, 1907, 33).

У „НН” назва X месяца адзначана пазней у наступных формах:

1908–1909 гг. – *akciabra* / *акцябра*; 1910 г. – *kastručnika* (*aktiabra*) / *кастрычніка* (*ок-*
тябра); у *кастрычніку*; 1911 г. – *kastručnika* / *кастрычніка*; 1912 г. – *kastručnika* (*akciabra*)
/ *кастрычніка* (*акцябра*); 1913–1914 гг. – *кастрычніка* (Anisim, Kryuko, 2005, s. 224–225;
Prenner, 2018, s. 220).

XI:

бел. *лістапад*: *listapada* (NN, 1907, 33, 35, 36);
бел. *лістапад* і рус. *ноябрь*: *listapada* (*nojabra*) (NN, 1906, 4);
пол. *listopad* і рус. *ноябрь*: *listopada* (*nojabra*) (NN, 1906, 1, 2); *листопада* (*ноябра*) (НН,
1906, 3);
рус. *ноябрь*: *najabra* (ND, 1906, 5; NN, 1907, 22, 32, 35); *наябра* (НД, 1906, 6); 23 (*6*)
nojabra 1907 r. (NN, 1907, 34); *10 najabria 1906 h.* (NN, 1907, 33); *U najabry* (NN, 1907, 29);
пол. *listopad*: *8 listopada sabrali schod* (NN, 1907, 34).

На старонках „НН” назва XI месяца года паступова стабілізувалася:

1908 г. – *najabra*; 1909 г. *najabra* / *наябра*; 1910 г. – *listapada*; *nojabra* / *лістапада* (*но-*
ябра); *листопада* (*наябра*); 1911 г. – *listapada* / *лістапада*; 1912–1914 гг. – *лістапада*
(Anisim, Kryuko, 2005, s. 224–225; Prenner, 2016, s. 221).

XII:

бел. *снежань* і рус. *декабрь*: *śnieжня* (*дзекабра*) (НН, 1906, 6); *dziekabra* (*śnieżnia*) (NN,
1907, 1);

рус. декабрь і пол. *grudzień*: *грудня* (дзекабра) (НН, 1906, 3, 6); 22 *hrudnia* (*dziekabra*) (NN, 1907, 35); *dziekabra* (*hrudnia*) (NN, 1907, 1); *u hrudniu* (*dziekabry*) (NN, 1906, 4);
 рус. декабрь: **дзекабра** (НД, 1906, 6); *Z 11 dziekabra* (NN, 1907, 5);
 пол. *grudzień*: *Hrudzienia* (NN, 1906, 4); 7 (20) *hrudnia 1907 r.* (NN, 1907, 35).

У „НН” назва XII месяца года развівалася ў гэткім кірунку:

1908 г. – *hrudnia* (*dziekabra*) / *грудня*; 1909 г. – *dziekabra* / *дзекабра*; 1910 г. – *śnieżnia* (*dziekabra*); *diekabra* / *сьнежня* (дзекабра); 1911 г. – *śnieżnia* / *сьнежня*; 1912–1914 гг. – *сьнежня* (Anisim, Круцько, 2005, s. 224–225; Prenner, 2016, s. 222; Prenner, 2018, s. 242).

На старонках „НД” прадстаўлены толькі назвы VII – XII месяцаў, таму поўная карціна ўсяго календара на матэрыялах гэтага выдання не можа быць рэканструявана. Да таго ж, апрача VII месяца, для якога выкарыстоўваюцца дзве назвы – беларуская *липня* (*lipienia*, *lipnia*) і запазычаная з рускай мовы *juli* (*юля*, *jula*, *юля*), VII – XII месяцы прадстаўлены лексемамі, запазычанымі з рускай мовы: *awhusta* (*августа*, з *агуста*; *сенцябра*, *сенцябрыя*, *sienciabra*; *акцябра*, *akciabra*, у *акцябры*, у *akciabry*; *наябра*, *pajabra*; *дзекабра*).

Усе формы назваў месяцаў, якія выкарыстоўваліся ў 1906–1907 гг. у першых беларускіх газетах, можна прадставіць у наступнай табліцы (з улікам сучасных назваў і форм, якія выкарыстоўваліся ў „НН” у 1912–1915 гг., г. зн. у перыяд адноснай стабілізацыі лексічных і арфаграфічных норм).

Табліца 1. Назвы месяцаў у сучаснай беларускай літаратурнай мове, „Нашай Доли” (1906), „Нашай Ніве” (1906–1907) і „Нашай Ніве” (1912–1915)

Сучасная беларуская літаратурная мова ў н. і р. скл.	„НН” (1912–1915)	„НД” (1906) і „НН” (1906–1907)		
		бел.	рус. > бел.	пол. > бел.
I (студзень, студзеня)	<i>студня</i> ; <i>январа</i>	<i>studnia</i>	январь > <i>январа</i> (<i>janwara</i>)	<i>styczeń</i> > <i>стычня</i> (<i>stycznia</i>)
II (люты, лютага)	<i>лютаго</i> ; <i>феврала</i>	<i>лютаго</i> (<i>lutaho</i>)	февраль > <i>феврала</i> (<i>fiewwala</i> , <i>fieŭwala</i>)	<i>luty</i> > <i>лютаго</i> (<i>lutaho</i>)
III (сакавік, сакавіка)	<i>сакавіка</i> ; <i>марца</i>			<i>marzec</i> > <i>марца</i>
IV (красавік, красавіка)	<i>красавіка</i> ; <i>апрэля</i> , <i>апрыля</i>		апрель > <i>aprela</i>	<i>apryl</i> [уст.] > <i>apryla</i>
V (май, мая)	<i>траўня</i> ; <i>мая</i>		май > <i>maja</i>	<i>maj</i> > <i>maja</i>
VI (чэрвень, чэрвеня)	<i>чэрвеня</i> ; <i>іюня</i> , <i>junia</i>	<i>czerwień</i> , <i>czerwienia</i>	июнь > <i>juń</i> , <i>junia</i>	
VII (ліпень, ліпеня)	<i>ліпня</i> ; <i>жыццень</i> ; <i>юля</i>	<i>липня</i> (<i>lipienia</i> , <i>lipnia</i>)	июль > <i>июля</i> , <i>юля</i> (<i>juli</i> , <i>jula</i>)	<i>lipiec</i> > <i>lipca</i>

VIII (жнівень, жніўня)	<i>жніўня; аўгуста</i>		август > <i>аўгуста, аугуста, августа (aūgusta)</i>	<i>sierpień > серпня (sierpnia, sierpnie- nia)</i>
IX (верасень, верасня)	<i>верэсьня; сенцябра</i>	<i>wiereśnia</i>	сентябрь > <i>сенцябра, сенцябры (siencia- bra, sienciabria)</i>	
X (кастрычнік, кастрычніка)	<i>кастрычніка; акцябра</i>	<i>kostrycznika</i>	октябрь > <i>акцябра</i>	
XI (лістапад, лістапада)	<i>лістапада</i>	<i>listapada</i>	ноябрь > <i>наябра (najaбра, nojabра)</i>	<i>listopad > листопада (listo- pada)</i>
XII (снежань, снежня)	<i>сьнежня</i>	<i>снежня (śnieżnia)</i>	декабрь > <i>дзекабра (dziekabра)</i>	<i>grudzień > грудня (hrudnia, hrudzienia)</i>

Практыка сістэматычнага ўжывання назваў месяцаў у беларускай літаратурнай мове звязана менавіта са з’яўленнем перыядычнага друку на ёй. Аднак, узнікла аб’ектыўная патрэба фарміравання нацыянальнай сістэмы гэтых назваў. Яна не магла скласціся адразу: спачатку адбываўся ў многім стыхійны выбар тых або іншых назваў і іх форм, і гэты працэс расцягнуўся на гады.

Няцяжка заўважыць, што назвы месяцаў, якія выкарыстоўваліся ў „НД” і „НН”, – гэта ў значнай ступені запазычаны з рускай і польскай моў. З разгледжаных прыкладаў відаць, што на працягу 1906–1907 гг. у беларускамоўнай прэсе не было выкарыстана беларускіх назваў III–V, VIII месяцаў; рускай формы назвы III месяца; польскіх форм назваў IX–X месяцаў. Самабытнымі беларускімі назвамі месяцаў, якія не маюць аналагаў у польскай і рускай мовах, можна прызнаць толькі тры – I, X, XII: *studnia*, *kostrycznika*, *śnieжня (śnieżnia)* (р. скл.). Пры гэтым нельга не адзначыць, што існуе меркаванне аб тым, што ў выніку ўплыву польскай мовы на беларускую, які праяўляўся не толькі ў прамым запазычванні, а і ў калькаванні, беларуская назва X месяца таксама можа быць паланізмам: бел. *кастрычнік* < *кастрыца* < слав. *kostrica, пол. *październik* < *paźdźierz*, а таксама серб.-харв. дыял. *паздерник* < слав. *pazderъje ‘адходы льну, які апрацоўваецца восенню’ (Labko, 1988, s. 298).

Такім чынам, назвы месяцаў у беларускамоўным друку перш за ўсё базаваліся на рускай, у другую чаргу – на польскай літаратурных мовах і ў апошнюю чаргу на беларускай дыялектнай аснове. Пры гэтым, беларускія назвы II, XI месяцаў супадаюць з польскімі, а VI, VII, IX этымалагічна звязаны з польскімі.

Словарь бѣлорусскаго наречія Івана Насовіча як магчымая крыніца беларускіх дыялектных назваў месяцаў на старонках „Нашай Доли” і „Нашай Нивы”

Варта задацца пытаннем, адкуль паходзяць беларускія дыялектныя назвы месяцаў на старонках „НД” і „НН”. Можа, з узусу супрацоўнікаў рэдакцый газет і іх аўтараў? Аднак многія з іх паходзілі з польскамоўнага асяроддзя (Алаіза Пашкевіч, Антон Лявіцкі і інш.), нават нарадзіліся не на беларускамоўнай тэрыторыі (напрыклад, фактычныя заснавальнікі і рэдактары газет Ян і Антон Луцкевічы), праўдападобна, беларуская мова не для ўсіх іх была родная (першая) (Ян Луцэвіч пачынаў пісаць па-польску) (Kazakevič, Asadčy, 2011, s. 87–114; Korbut, 2023a, s. 68–90). З другога боку, цяжка сказаць, з якіх дыялектаў беларускай мовы маглі паходзіць тыя або іншыя формы, хто менавіта з аўтараў і рэдактараў выкарыстоўваў тыя або іншыя лексемы.

Аднак, улічваючы, што дзеячы беларускага нацыянальнага руху гадаваліся на беларузнаўчай літаратуры XIX ст., то крыніцамі папаўнення лексічнага складу беларускай мовы, як аўтарскай, так і газетнай, маглі быць фальклорныя зборнікі, слоўнікі.

Напрыклад, такой крыніцай мог быць *Словарь бѣлорусскаго наречія*, укладзены Іванам Насовічам і выдадзены ў 1870 г. (Nosovič, 1870). У ім сустракаюцца наступныя формы (словаўжыванне можна датаваць, кіруючыся часам збору матэрыялу, першай паловай – сярэдзінай XIX ст.; аднак у слоўніку не дадзена лакалізацыі паходжання той або іншай лексемы):

I – *сѣчень* [...]. *Старинное название мѣсяца Января* [...]. *Простолюдины большею частию употребляютъ древнія названия мѣсяцевъ* (s. 631);

II – *лютый* [...] (*рѣдко употр.*); *Простолюдины большею частию употребляютъ древнія названия мѣсяцевъ* (s. 275, 631);

III – 1) *соковикъ*; 2) *стычень* [...]. *Мѣсяць Мартъ* [sic!]; 3) *Марець*; *въ Марцу*; *марцовый*; 4) *Простолюдины большею частию употребляютъ древнія названия мѣсяцевъ*. [...] *Березовикъ* (s. 280–281, 620, 631);

IV – 1) *красовикъ* [...] (*стар. назв. Мѣсяца Апрелья или Квѣтня*); 2) *Простолюдины большею частию употребляютъ древнія названия мѣсяцевъ*. [...] *Квѣчень*” (s. 252, 631);

V – *въ Маю* (s. 280);

VI – *червецъ* [...]. (*Старинное название мѣсяца Юня*); *Простолюдины большею частию употребляютъ древнія названия мѣсяцевъ* (s. 631, 697);

VII – *липецъ* [...] *стар. название мѣсяца Юля, очень рѣдко употребляемое*; *Простолюдины большею частию употребляютъ древнія названия мѣсяцевъ* (s. 268–269, 631);

VIII – *серпень* [...]. *Древнее название мѣсяца Августа, и нынѣ употребляемое простолюдинами*; *Простолюдины большею частию употребляютъ древнія названия мѣсяцевъ* (s. 578, 631);

IX – *вресень* [...]. (*Время осени*) *мгс. Сентябрь*. Употребляется шляхтою; Простолюдины большою частію употребляют древнія названія *мгсяцевъ* (s. 70, 631);

X – Простолюдины большою частію употребляют древнія названія *мгсяцевъ*. [...] *Паздзерникъ* (s. 631);

XI – *листопадъ* [...]. Слово старинное, иногда и нынѣ употребляемое; Простолюдины большою частію употребляют древнія названія *мгсяцевъ* (s. 269, 631);

XII – 1) *грудень* [...] (*рѣдко употр.*); 2) Простолюдины большою частію употребляют древнія названія *мгсяцевъ*. [...] *Студзень* (s. 122, 631).

Звяртае на сябе ўвагу, што І. Насовіч выкарыстоўваў назвы, якія з’явіліся на старонках „НН” у 1906–1907 гг. (*люты, Марець, вь Маю, ліпець, серпень, листопадъ, грудзень*), у т. л. у блізкай форме (*вресень*); у іншым значэнні (*стычень ‘Ш’, Студзень ‘ХІІ’*; параўн. пол. *styczeń ‘Г’,* суч. бел. *студзень ‘Г’*); сустракаюцца ў „НН” пазней (*соковикъ, красовикъ*); не фігуруюць увогуле ў беларускіх газетах (*стычень, Березовикъ, Квѣцень, червецъ, Паздзерникъ*). У „НД” лексем, якія б супадалі з сабранымі І. Насовічам, не адзначана.

Нельга не дадаць, што значную частку агульных лексем са слоўніка І. Насовіча і першых беларускіх газет складаюць паланізмы. І. Насовіч, з аднаго боку, слова *серпень ‘VIII’* адносіў да мовы „простолюдиновъ”, а *вресень* – да мовы шляхты, а ўвогуле, значную частку слоў – да старадаўніх або рэдкіх ва ўжытку (*лютый, красовикъ, червецъ, ліпець, серпень, листопадъ, грудзень*). У той жа час у іншым месцы слоўніка яго ўкладальнік пісаў, што „простолюдины большою частію употребляют древнія названія *мгсяцевъ*”, прыводзячы ў парадку ад I да IV адпаведна наступныя лексемы: *Стъчень; Лютый; Березовикъ* (націск на апошні склад); *Квѣцень*; і ад VI да XII: *Червецъ; Ліпець; Серпень; Вресень; Паздзерникъ; Листопадъ; Студзень* (Насовіч, 1870, с. 631). Як бачым, І. Насовіч быў або непаслядоўны, або няўважлівы, напрыклад, характарызуючы тут *вресень* як назву ў мове „простолюдиновъ”. У (старабела)рускай мове адзначаны формы *вресень, врешень*, у стараўкраінскай мове – *вресень, вересень*, якія лічацца запазычаннямі з пол. *wrzesień* (Mihnevich, 1980, s. 85).

Як сведчаць даныя *Этымалагічнага слоўніка беларускай мовы* (Mihnevich, 1980, s. 85; Крайчук, 1985, s. 234; Labko, 1988, s. 297–298; Martynai, 1989, s. 113; Луцс-Федарэс, 1990, s. 9; Avilava, 2006, s. 294; Mal’ko, 2008, s. 68–69, 235; Mal’ko, 2010, s. 325), менавіта слоўнік І. Насовіча фіксуе самыя старыя (архаічныя) з запісаных дагэтуль дыялектных назваў месяцаў у беларускай мове. Гэта дае падставы меркаваць, што на старонках „НН” у 1906–1907 гг. і пазней, праўдападобна, выкарыстаны менавіта лексемы, занатаваныя І. Насовічам (калі яны супадаюць у слоўніку і газетах).

Табліца 2. Назвы месяцаў, якія супадаюць у *Словарь белорусскаго нарѣчя* Івана Насовіча (1870), „Нашай Ниве” (1906–1907) і „Нашай Ниве” (1912–1915), і ў сучаснай беларускай літаратурнай мове

<i>Словарь белорусскаго нарѣчя</i> Івана Насовіча (1870)	„НН” (1906–1907)	„НН” (1912–1915)	у сучаснай беларускай літаратурнай мове
<i>лютый</i>	<i>лютаго (lutaho)</i>	<i>лютаго</i>	<i>люты</i>
<i>Марець; соковикъ</i>	<i>marca</i>	<i>марца; сакавіка</i>	<i>сакавік</i>
<i>красовикъ</i>		<i>красавіка</i>	<i>красавік</i>
<i>въ Маю</i>	<i>таја</i>	<i>мая</i>	<i>май</i>
<i>липець</i>	<i>лірса</i>		
<i>серпень</i>	<i>серпня (sierpenia, sierpnia)</i>		
<i>вресень</i>	<i>wiereśnia</i>	<i>верэсьня</i>	<i>верасень</i>
<i>листопадъ</i>	<i>листопада (listopada, listopada)</i>	<i>лістапада</i>	<i>лістапад</i>
<i>грудзень</i>	<i>грудня (hrudnia, grudzenia)</i>		

З выкладзеных у табліцы даных можна зрабіць вывад, што ў сучаснай беларускай мове замацаваліся чатыры назвы месяцаў, якія прыведзены І. Насовічам і сустракаюцца на старонках „НН” у 1906–1907 гг. (выдзелены ў табліцы патушчаным шрыфтам). К 1912–1915 гг. у „НН” замацаваліся яшчэ дзве назвы, што супадаюць з лексэмамі, зафіксаванымі І. Насовічам.

Да пытання аб паходжанні і распаўсюджанасці назваў месяцаў у беларускіх дыялектах

Між тым, вельмі цяжка адказаць на пытанне, якія яшчэ назвы месяцаў маглі функцыянаваць у беларускай дыялектнай мове, але не былі зафіксаваны І. Насовічам. Цікава, аднак, адзначыць, што, напрыклад, у рускамоўным (з беларусізмамі) пісьме ад 1957 г. (у арыгінале дзве даты: *20 октября; 21 XI [sic!]* 57) прадзеда аўтара – шляхціца паводле паходжання Аляксандра Стэфанавіча Корбута, які нарадзіўся ў 1881 г. і жыў у в. Квасынічы сучаснага Слуцкага раёна, выкарыстана лексема *кастрычніка* (р. скл.) у наступным кантэксце: *21-го окт. баба поеде у Новыя сады [?] есь там баба то може что привезе какое. что она дасть то быть может придется приехать раньше кастрычніка*. У сувязі з тым, што ў лісце прысутнічае назва месяца *октябрь* (р. скл.), якая храналагічна (у цяперашнім часе) папярэднічае слову *кастрычніка*, якое ўжыта ў будучым часе, – гэта дазваляе выказаць меркаванне аб магчымым значэнні апошняга ‘ХІ’. І хаця ў І. Насовіча слова **кастрычнік* не адзначана, з’яўленне лексемы

ў першым нумары „НН” за 1906 г. – 19 *Akciabraz (Kostrycznika)* („Око”, 1906, s. 6), падмацаванае прыкладам са шляхецкай гаворкі Слуцкага раёна, сведчыць пра паходжанне гэтай назвы з рэальнага беларускамоўнага ўзусу канца XIX – першай паловы XX ст. Праўда, у навуковай літаратуры выказалася меркаванне аб тым, што *кастрычнік* з’яўляецца калькай пол. *październik* (Labko, 1988, s. 297–298), аднак аналіз этымалогіі і семантыкі данага слова выходзіць па-за рамкі гэтага даследавання.

Пошукі ў дыялектах крыніц лексем, якія абазначаюць назвы месяцаў на старонках першых беларускіх газет, можна пашырыць за кошт г.зв. краёвых слоўнікаў, падрыхтаваных беларускімі мовазнаўцамі ў сярэдзіне – другой палове 1920-х гг. на падставе запісаў лексікі ад асоб, якія былі равеснікамі „НД” і „НН” на Віцебшчыне, Чэрвеньшчыне і ўсходняй Магілёўшчыне (Kas’pàrovič, 1927, s. 186; Šatèrnik, 1929, s. 153, 155; Bâl’kevič, 1970, s. 250, 255, 260, 494).

Натуральна, нельга сцвярджаць адназначна пра непасрэдную сувязь запісаных слоў з мовай газет, аднак варта звярнуць увагу на гэтыя крыніцы, якія дадаюць пэўныя дэталі да карціны фарміравання сістэмы агульнанацыянальных назваў месяцаў і іх вытокаў.

Табліца 3. Назвы месяцаў у „Нашай Доли” (1906), „Нашай Ниве” (1906–1907) і „Нашай Ниве” (1912–1915), і „краёвых” слоўніках другой паловы 1920-х гг.

Назвы месяцаў у „НД” (1906) і „НН” (1906–1907)	Назвы месяцаў у „НН” (1912–1915)	Назвы месяцаў у „краёвых” слоўніках другой паловы 1920-х гг.
<i>lutaho</i> (<i>lutaho</i>)	<i>лютаго</i>	<i>лютый</i> [Мілаславічы, Клімавіцкі раён]
<i>marca</i>	<i>марца</i>	<i>марац</i> [Русінава, Сенненскі раён; в. Стáрына, Смілавіцкі раён]; <i>мариц</i> [Мілаславічы, Клімавіцкі раён]; у <i>марицы</i> [Буліна, Касцюковіцкі раён]; у <i>марицы</i> ; <i>марцовый</i> [Пірагова, Мсціслаўскі раён]
<i>maja</i>	<i>мая</i>	<i>май</i> [в. Стáрына, Смілавіцкі раён; Паходавічы, Чэрыкаўскі раён]
<i>czerwień; czerwienia</i>	<i>чэрвеня</i>	<i>чэрвіня</i> [Куляшоўка, Клімавіцкі раён]
<i>lipenia</i> (<i>lipienia, lipnia</i>)	<i>ліпня</i>	<i>ліпеня</i> [Мсціслаў]
<i>kostrycznika</i>	<i>кастрычніка</i>	<i>Кастрычнікавую рывалюцыю</i> [Мсціслаў]
<i>listopada</i> (<i>listopada, listopada</i>)	<i>лістапада</i>	<i>лістыпад</i> [Вярбоўка, Раснянскі раён]; у <i>лістыпадзі</i> [Мсціслаў]

У прыведзенай табліцы не ўсе лексемы могуць быць „народнымі”, уласна дыялектнымі. Думаецца, у выпадку прыкладаў, запісаных у Мсціславе, яны могуць паходзіць ад асоб, якія валодалі беларускай літаратурнай мовай. Пра гэта можа сведчыць запісаны выраз: *У лістыпадзі сьвяткуюць Кастрычнікавую рывалюцыю* – як па форме (гэта можа пацвярджаць тагачасная літаратурная норма,

найбольш распаўсюджаная ў друку: *Кастрычнікавая рэвалюцыя (рэвалюцыя)²*), так і па лозунгавасці зместу.

У сваю чаргу, беларускі мовазнавец Іосіф Воўк-Левановіч у 1920-я гг. лічыў, што „замест *студзень, люты, сакавік, красавік* і г. д. народ гаворыць: *январ, фяўраль (люты – толькі ў прыказцы), марац, апрэль* альбо *апраль, май, юнь, юль, аўгуст* і г. д.”. Гэты погляд, здавалася б, падмацоўваецца ўзусам першых беларускіх газет 1906–1907 гг. Аднак І. Воўк-Левановіч (2010, s. 364) не ўдакладняе арэала распаўсюджання прыведзеных слоў і часу іх бытавання, у той жа час яго сведчанне кантрастуе з данымі, прыведзенымі І. Насовічам.

На жаль, адсутнасць матэрыялаў па назвах месяцаў у дыялекталагічных атласах, выдадзеных у другой палове ХХ ст. (Avanesaŭ, 1963a; Avanesaŭ, 1963b; Вігyla, 1994; Mackevič, 1979–1986; Mackevič, 1996; Mackevič, 1998), збядняе той агульны фон, на якім можна было б разгледзець эвалюцыю форм тых або іншых лексем.

У сучасных беларускіх гаворках ваколiц Вільні дыялектолаг Мірослаў Янковяк адзначаў наступныя польскія паводле паходжання формы назваў месяцаў: *tażec, kwiecień, czerwiec* (Janowskiak, 2022, s. 142), якіх у першых беларускіх газетах 1906–1907 гг. не зафіксавана, аднак *Марець, Квѣцень, червець* прыводзіць І. Насовіч, што схіляе да меркавання пра наяўнасць пэўнага гістарычнага пласта каляндарнай лексікі ў беларускіх дыялектах. Адкрытым застаецца пытанне аб храналогіі яе з’яўлення ў той ці іншай гаворцы.

Аднак нельга не ўлічваць магчымасці ўплыву на лексіку беларускай прэсы тых гаворак, якія маглі чуць або якімі маглі карыстацца яе рэдактары і аўтары. Так, напрыклад, вядома, што заснавальнікі і рэдактары „НД” і „НН” браты Антон і Ян Луцкевічы нарадзіліся ў Шаўлях (цяпер Шаўляй у Літве), жылі ў Лібаве (цяпер Ліепая ў Латвіі), затым у Мінску, але яшчэ прыкладна з канца 1880-х гг. бавілі час „у летку на вёсцы ў бабак у Вілейскім павеці (у ваколіцах Краснага)” (*Žyc'ce i praca*, 1920, s. 5–7).

Вывучэнне лінгвагеаграфіі гэстаў першых беларускіх газет магло б праліць святло на многія дагэтуль цьмяныя моманты ў гісторыі фарміравання сучаснай беларускай мовы, у тым ліку варыянтнасці ў ёй. У прыватнасці, звяртае на сябе ўвагу не толькі варыянтнасць лексем, у іх ліку назваў месяцаў, але і ваганні ў правапісе, параўн.: *listapada – listopada; сеньтябра – сеньцябра – сенцябра; вересня – верэсьня*, што не заўсёды было абумоўлена ўплывам дыялектаў беларускай мовы, а скарэй этымалагічным правапісам, запазычаным з польскай і рускай моў.

² Параўн.: *Лютаўская і Кастрычнікавая рэвалюцыі* (Spadarožnik pa Mensku, [1930], s. 57), але: *пасья Кастрычніцкай рэвалюцыі* (Рарой, 1931, s. 334).

Заклучэнне

Праблема варыянтнасці назваў месяцаў, распаўсюджанасці тых або іншых форм у дыялектах і іх суадносін з лексемамі, якія замацаваліся ў літаратурнай мове, бадай, так і застаецца нявырашанай з-за недахопу крыніц. Як паказваюць апублікаваныя даныя (*Pragrama pa vuvučènni...*, 1950; *Instrukcyâ pa zbiranni...*, 1959; Avanesaj, 1963a, 1963b), задача збору назваў месяцаў не стаяла перад дыялектолагамі падчас комплекснага абследавання тэрыторыі Беларусі ў 1950–1960-я гг., калі яшчэ можна было спаткаць сучаснікаў „НД” і „НН”.

Увогуле, варта мець на ўвазе, што, магчыма, у сялянскім, у масе сваёй у пачатку ХХ ст. непісьменным беларускамоўным соцыуме (у сярэднім пісьменнасць сярод беларусаў у 1897 г. складала 13,5%) (Tereškovič, 2004, s. 115), быў малавядомы той календар з падзелам на дванаццаць месяцаў, якім карысталіся ў адукаваных сляхах насельніцтва, з якімі мела кантакт сялянства, – г. зн. у асяроддзі шляхты, звязанай у той ці іншай ступені з польскай моўна-культурнай традыцыяй. Гэтым і можа тлумачыцца інфільтрацыя ў беларускамоўны ўзус польскіх лексем. І. Насовіч спецыяльна амаль не агаворваў лексікі запазычанай з польскай мовы (Zaprudski, 2018, s. 29–31), аднак часам змяшчаў інфармацыю пра выкарыстанне пэўных слоў у мове шляхты. Тыя словы, якія ён адзначае як старадаўнія, відавочна, паходзяць з перыяду Рэчы Паспалітай. Аднак ад каго яны запісаны? Ад шляхты ці ад тых сялян, якія кантактавалі са шляхтаю? Гэта пытанне пакуль застаецца без адказу, аднак можа быць адной з гіпотэз.

Большасць жа сялян жылі паводле іншага календара – г. зв. земляробчага, у якім час дзяліўся на адрэзкі паміж рознымі рэлігійнымі святамі, звязанымі з абрадамі і прыроднымі з’явамі, якія мелі свае назвы: *Каляда, Шчадрэц, Куця, Грамніцы, Масленіца* і г. д. (Gurski, 1990).

У 1906–1913 гг. назіралася нестабільнасць у практыцы выкарыстання тых або іншых форм назваў месяцаў. Хаця выказвалася меркаванне пра тое, што „сінанімічныя рады з назвамі месяцаў к пачатку 1912 г. [...] распаліся” і быццам бы „засталіся ў мове газеты [„НН”. – В.К.] толькі беларускія народныя назвы” (Anisim, Kryuko, 2005, s. 225), варта ўдакладніць, што ў асноўных рысах сістэма назваў месяцаў сучаснай беларускай мовы склалася на старонках „НН” крыху пазней – к 1913–1915 гг. Што магло гэтаму паспрыяць, даследчыкі данага перыяду ў гісторыі газеты не тлумачаць. Можна толькі выказаць здагадку, што праца ў якасці фактычных рэдактараў „НН” побач з адным з заснавальнікаў газеты Антонам Луцкевічам – у 1909–1914 гг. у якасці сакратара газеты Вацлава Ластоўскага, вядомага сваімі пурыстычнымі поглядамі, а з 1914 г. у якасці афіцыйнага рэдактара – Яна Луцэвіча (Янкі Купалы), як выдатнага знаўца беларускай мовы, магла паспрыяць актывізацыі пэўных нармалізацыйных працэсаў унутры рэдакцыі выдання.

Аднак і пасля 1915 г. у беларускай літаратурнай мове назіралася вар’іраванне рада назваў. Так, пазней прапаноўваўся варыянт *сьцюдзень* замест *студзень*,

вагалася словаўжыванне *май* – *травень*, *красавік* – *апрэль*, *чэрвень* – *чырвень*. Таксама гучала думка аб утварэнні прыметнікаў ад назваў месяцаў з асновай на *-нь-* без *-ь-* перад суфіксам *-ск-*: *студзенскі*, *травенскі*, *чэрвенскі*, *ліпенскі*, *жнівенскі*, *верасенскі*, *сьнежанскі* (Nazovy mesâcaŭ, 1943; *Âščè raz pra nazovy*, 1943). Усе падобнага роду прапановы кіраваліся прынцыпам адыходу ад „чу-жога ўплыву”, аднак гэты прынцып яшчэ не быў уласцівы беларускаму друку 1906–1907 гг.

Гледзячы на праблематыку рэтраспектыўна, варта адзначыць выкарыстанне ў беларускай літаратурнай мове з 1912 г. і дагэтуль пары сінонімаў для V месяца: *май* (Lukašanec, 2012b, s. 19) – *травень*. Апошнія слова ў сучасных слоўніках памячаецца як устарэлае (Sudnik, 1982, s. 502; Klyška, 1993, s. 172; Kryŭko, Sudnik, 2002, s. 658; Lukašanec, 2012a, s. 730), аднак актыўна функцыюе ў мове СМІ, мастацкай літаратуры і ў штодзённым маўленні, таму можна канстатаваць, што пачаты ў 1906 г. працэс фарміравання беларускай нацыянальнай нарматыўнай сістэмы назваў месяцаў яшчэ не завершаны. Пэўны разнабой назваў, які назіраўся ў пачатку XX ст. і часткова захаваўся ў пачатку XXI ст., можа сведчыць, абапіраючыся на крыніцы XIX ст., а таксама больш старажытныя, што ў арэале беларускай мовы адзінай сістэмы назваў месяца ніколі не існавала, а сучасная норма склалася ў выніку спалучэння элементаў з храналагічна і тыпалагічна розных крыніц, у т. л. шляхам запазычвання (перш за ўсё з польскай мовы).

Адпаведна, пытанне фарміравання сістэмы назваў месяцаў у беларускай літаратурнай і дыялектнай мовах патрабуе далейшых даследаванняў. А праведзены разгляд лексем на старонках „НД” і „НН” у 1906–1907 гг. у супастаўленні з данымі дыялекталогіі і гісторыі беларускай мовы ўносіць рад істотных акцэнтаў у веды па данай праблематыцы.

REFERENCES / BIBLIOGRAFIA

Sources / Źródła

ND (1906). – „Nasza Dola”.

NN. (1906–1912). – „Nasza Niwa”, „Naša Niwa”.

НН. (1906–1915). – „Наша Нива”, „Наша Нива” [„Naša Niva”, „Naša Niva”].

НД. (1906). – „Наша Доля” [„Naša Dolá”].

Avanesaŭ, Ruben, (red.) [i in.]. (1963a). *Dyâlektalagičny atlas belaruskaj movy. Ustupnyâ artykuly, davedačnyâ materyaly i kamentaryi da kart*. Minsk: Vydavectva Akadëmii navuk BSSR. [Аванесаў, Рубен, (рэд.) [i інш.]. (1963a). *Дыялекталогічны атлас беларускай мовы. Уступныя артыкулы, даведачныя матэрыялы і каментарыі да карт*. Мінск: Выдавецтва Акадэміі навук БССР].

Avanesaŭ, Ruben, (red.) [i in.]. (1963b). *Dyâlektalagičny atlas belaruskaj movy*. Minsk: Vydavectva Akadëmii navuk BSSR. [Аванесаў, Рубен, (рэд.) [i інш.]. (1963b). *Дыялекталогічны атлас беларускай мовы*. Мінск: Выдавецтва Акадэміі навук БССР].

- Avilava, Valãncina, (przyc.) [i in.]. (2006). *Ètymalagìchny sloŭnik belaruskaj movy*, t. 11: R–S. Minsk: Belaruskaa navuka. [Авілава, Валянціна, (укл.) [i інш.]. (2006). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 11: Р–С. Мінск: Беларуская навука].
- Bal'kevich, Ivan. (1970). *Kraëvy sloŭnik ushodnãj Magilëŭščyny*. Minsk: Vydavectva Navuka i tãhnika. [Бялькевіч, Іван. (1970). *Краёвы слоўнік усходняй Магілёўшчыны*. Мінск: Выдавецтва Навука і тэхніка].
- Biryła, Mikalaj, (red.) [i in.]. (1994). *Leksičny atlas belaruskich narodnyh gavorak*. U 5 t., t. 2: *Sel'skaã gaspadarka*. Minsk: Fond fundamental'nyh dasledavannãŭ Rãspubliki Belarus'; Kamitët geadëzii pry Savece Ministraŭ Rãspubliki Belarus' [Бірыла, Мікалай, (рэд.) [i інш.]. (1994). *Лексічны атлас беларускіх народных гаворак*. У 5 т., т. 2: *Сельская гаспадарка*. Мінск: Фонд фундаментальных даследаванняў Рэспублікі Беларусь; Камітэт геадэзіі пры Саўеце Міністраў Рэспублікі Беларусь].
- Kas'pãrovich, Mikola. (1927). *Vicebski kraëvy sloŭnik (matar'aly)*. Vicebsk: Vydane Vicebskaga Akrugovaga Tavarystva Kraãznaŭstva i vydavectva Zarã Zapad'. [Каспяровіч, Мікола. (1927). *Віцебскі краёвы слоўнік (матар'алы)*. Віцебск: Выданьне Віцебскага Акруговага Таварыства Краязнаўства і выдавецтва Заря Запада].
- Klyška, Mihas'. (1993). *Sloŭnik sinonimau i blizkaznačnyh sloŭ*. Minsk: Vyšëjšaa škola. [Клышка, Міхась. (1993). *Слоўнік сінонімаў і блізказначных слоў*. Мінск: Вышэйшая школа].
- Kraŭčuk, R., (przyc.) [i in.]. (1985). *Ètymalagìchny sloŭnik belaruskaj movy*, t. 3: G–I. Minsk: Navuka i tãhnika. [Краўчук, Р., (укл.) [i інш.]. (1985). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 3: Г–І. Мінск: Навука і тэхніка].
- Kryŭko, Mikalaj; Sudnik, Mihail, (red.). (2002). *Tlumacal'ny sloŭnik belaruskaj litaraturnaj movy*, 3-е vyd. Minsk: Vydavectva Belaruskaa Èncyklapedyã imã P. Broŭki. [Крыўко, Мікалай; Суднік, Міхаіл, (рэд.). (2002). *Тлумачальны слоўнік беларускай літаратурнай мовы*, 3-е выд. Мінск: Выдавецтва Беларуская Энцыклапедыя імя П. Броўкі].
- Labko, Valeryj, (przyc.) [i in.]. (1988). *Ètymalagìchny sloŭnik belaruskaj movy*, t. 4: K–Ka-ãta. Minsk: Navuka i tãhnika. [Лабко, Валерый (укл.) [i інш.]. (1988). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 4: К–Каята. Мінск: Навука і тэхніка].
- Lemcũgova, Valãncina, (red.) [i in.]. (2003–2019). *Sloŭnik movy „Našaj nivy”. 1906–1915*, t. 1–4: A–ã. Minsk: Tãhnologiã. [Лемцюгова, Валянціна, (рэд.) [i інш.]. (2003–2019). *Слоўнік мовы „Нашай нивы”. 1906–1915*, т. 1–4: А–Я. Мінск: Тэхналогія].
- Lučyc-Fedarëc, Ivan, (przyc.) [i in.]. (1990). *Ètymalagìchny sloŭnik belaruskaj movy*, t. 6: L–M. Minsk: Navuka i tãhnika. [Лучыц-Федарэц, Іван, (укл.) [i інш.]. (1990). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 6: Л–М. Мінск: Навука і тэхніка].
- Lukašanec, Alãksandr, (red.). (2012a). *Belarуска-ruskì sloŭnik = Belorussko-russkij slovar'*, t. 1: A–Z; vyd. 4-е, zmienione. Minsk: Belaruskaa Èncyklapedyã imã P. Broŭki. [Лукашанец, Аляксандр, (рэд.). (2012a). *Беларуска-рускі слоўнік = Белорусско-русский словарь*, т. 1: А–З; выд. 4-е, перапрац. і дап. Мінск: Беларуская Энцыклапедыя імя П. Броўкі].
- Lukašanec, Aleksandr, (red.). (2012b). *Russko-belorusskij slovar' = Ruska-belaruskì sloŭnik*, t. 3: P–ã, izd. 10-е pererab. i dop. Minsk: Belaruskaa Èncyklapedyã imã P. Broŭki. [Лукашанец, Александр, (рэд.). (2012b). *Русско-белорусский словарь = Руска-беларускі слоўнік*, т. 3: П–Я, изд. 10-е перераб. и доп. Мінск: Беларуская Энцыклапедыя імя П. Броўкі].
- Mackevič, Ūzëfa, (red.) [i in.]. (1979–1986). *Sloŭnik belaruskich gavorak paŭnoãna-zahodnãj Belarusi i ãe pagraniãca*, t. 1–5: A–ã. Minsk: Navuka i tãhnika. [Мацкевіч, Юзэфа,

- (рэд.) [і інш.]. (1979–1986). *Слоўнік беларускіх гаворак паўночна-заходняй Беларусі і яе пагранічча*, т. 1–5: А–Я. Мінск: Навука і тэхніка].
- Mackevich, Ūzëfa, (red.) [i in.]. (1996). *Leksičny atlas belaruskich narodnych gavorak*, t. 3: *Čalavek*. Minsk: Fond fundamental'nyh dasledavannâŭ Rëspubliki Belarus'; Ministerstva arhitektury i budaŭnictva Rëspubliki Belarus'. [Мацкевіч, Юзэфа, (рэд.) [і інш.]. (1996). *Лексічны атлас беларускіх народных гаворак*, т. 3: *Чалавек*. Мінск: Фонд фундаментальных даследаванняў Рэспублікі Беларусь; Міністэрства архітэктуры і будаўніцтва Рэспублікі Беларусь].
- Mackevich, Ūzëfa, (red.) [i in.]. (1998). *Leksičny atlas belaruskich narodnych gavorak*, t. 5: *Semantyka*. Slovaŭtvarënnë. Nacišk. Minsk: Ministerstva finansau Rëspubliki Belarus'; Kamitët dzaržajnyh znakaŭ. [Мацкевіч, Юзэфа, (рэд.) [і інш.]. (1998). *Лексічны атлас беларускіх народных гаворак*, т. 5: *Семантыка. Словаўтварэнне. Націск*. Мінск: Міністэрства фінансаў Рэспублікі Беларусь; Камітэт дзяржаўных знакаў].
- Mal'ko, Raisa, (przyc.) [i in.]. (2008). *Ėtymalagičny sloŭnik belaruskaj movy*, t. 12: *S*. Minsk: Belaruskâ navuka. [Малько, Раіса, (укл.) [і інш.]. (2008). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 12: *С*. Мінск: Беларуская навука].
- Mal'ko, Raisa, (przyc.) [i in.]. (2010). *Ėtymalagičny sloŭnik belaruskaj movy*, t. 13: *S–T*. Minsk: Belaruskâ navuka. [Малько, Раіса, (укл.) [і інш.]. (2010). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 13: *С–Т*. Мінск: Беларуская навука].
- Martynaŭ, Viktar, (przyc.) [i in.]. (1989). *Ėtymalagičny sloŭnik belaruskaj movy*, t. 5: *K–L*. Minsk: Navuka i tēhnika. [Мартынаў, Віктар, (укл.) [і інш.]. (1989). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 5: *К–Л*. Мінск: Навука і тэхніка].
- Mihnevich, Arnol'd, (przyc.) [i in.]. (1980). *Ėtymalagičny sloŭnik belaruskaj movy*, t. 2: *V*. Minsk: Navuka i tēhnika. [Міхневіч, Арнольд, (укл.) [і інш.]. (1980). *Этымалагічны слоўнік беларускай мовы*, т. 2: *В*. Мінск: Навука і тэхніка].
- Nosovič, Ivan, (zest.). (1870). *Slovar' bělorusskago narėčiâ*. Sanktpeterburg: Tipografîâ Imperatorskoj Akademii Nauk. [Носовіч, Іван, (сост.). (1870). *Словарь бѣлорусскаго нарѣчія*. Санктпетербургъ: Типографія Императорской Академіи Наукъ].
- ”Око”. (1906). Z Mołodeczenskoj Wuczycielskoj Seminarji. *Nasza Niwa*, 1.
- Sudnik, Mihail, (red.). (1982). *Tlumacal'ny sloŭnik belaruskaj movy*, t. 5, kn. 1: *S–U*. Minsk: Vydavectva Belaruskâ Saveckâ Ėncyklopedyâ” imâ P. Broŭki. [Суднік, Міхал, (рэд.). (1982). *Тлумачальны слоўнік беларускай мовы*, т. 5, кн. 1: *С–У*. Мінск: Выдавецтва Беларуска Савецкая Энциклапедыя” імя П. Броўкі].
- Šatėrnik, Mikola, (ulož.). (1929). *Kraėvy sloŭnik Ćėrvenščyny*. Mensk: Vydane Belaruskae Akademii Navuk. [Шатэрнік, Мікола, (улаж.). (1929). *Краёвы слоўнік Чэравенішчыны*. Менск: Выданьне Беларускае Акадэміі Навук].

Studies / Opracowania

- Aleksandrovič, Scăpan. (1968). *Gistoryâ i sučasnasc'*. *Litaraturna-krytučnyâ artykuly*. Minsk: Belarus'. [Александровіч, Сцяпан. (1968). *Гісторыя і сучаснасць. Літаратурна-крытычныя артыкулы*. Мінск: Беларусь].
- Anisim, Alena; Kryŭko, Mikalaj. (2005). Leksičnaâ sinanimiâ. W: *Mova „Našaj Nivy” (1906–1915)*. *Varyântnasc'*. *Sinanimiâ* (s. 163–265). Minsk: Belaruskâ navuka. [Анісім, Алена; Крыўко, Мікалай. (2005). Лексічная сінанімія. У: *Мова „Нашай Нівы” (1906–1915)*. *Варыянтнасць. Сінанімія* (с. 163–265). Мінск: Беларуская навука].
- Âščë raz pra nazovy mesâcaŭ. (1943). W: *Belaruskâ gazëta*, 50. [Яшчэ раз пра назовы месяцаў. (1943). У: *Беларуская газета*, 50].

- Bulyka, Alaksandr. (1972). *Daŭniâ zapazyčanni belaruskaj movy*. Minsk: Navuka i tэхnika. [Булыка, Аляксандр. (1972). *Даўнія запазычанні беларускай мовы*. Мінск: Навука і тэхніка].
- Bulyka, Alaksandr. (1980). *Leksičnyâ zapazyčanni ŭ belaruskaj move XIV–XVIII stst.* Minsk: Navuka i tэхnika. [Булыка, Аляксандр. (1980). *Лексічныя запазычанні ў беларускай мове XIV–XVIII стст.* Мінск: Навука і тэхніка].
- Gurski, A., (przyc.). (1990). *Zemlârobčy kalâNDAR (abrađy i zvyčaji)*. Minsk: Navuka i tэхnika. [Гурскі, А., (укл.). (1990). *Земляробчы каляндар (абрады і звычай)*. Мінск: Навука і тэхніка].
- Înstrukcyâ pa zbirannû materyâlaŭ dlâ skladannâ ablasnyh sloŭnkaŭ belaruskaj movy.* (1959). Minsk: Akademiâ navuk Belaruskaj SSR. [Інструкцыя па збіранню матэрыялаў для складання абласных слоўнікаў беларускай мовы. (1959). Мінск: Акадэмія навук Беларускай ССР].
- Jankowiak, Mirosław. (2022). *Lexikum běloruských nářečí na Litvě. Jazykové dědictví balto-slovanského pomezí = Lexyka gwar białoruskich na Litwie. Dziedzictwo językowe pogranicza bałtycko-słowiańskiego*. Praha: Slovanský ústav AV ČR, v. v. i.
- Kazakevič, Andrėj; Asadčy, Andrėj. (2011). Pačac’ pisac’ pa-belarunku. Rėgiânal’ny i sacyâl’ny sklad belaruskaga adradžennâ, kanec XIX – pačatak XX stagoddzâ. *Palityčnaâ sfera*, 1–2, s. 87–114. [Казакевіч, Андрэй; Асадчы, Андрэй. (2011). Пачаць пісаць па-беларуску. Рэгіянальны і сацыяльны склад беларускага адраджэння, канец XIX – пачатак XX стагоддзя. *Палітычная сфера*, 1–2, с. 87–114].
- Korbut, Viktor. (2023a). Farmiravanne identyčnasci belaruskich nacyânal’nyh dzeâčau u 1890-h gg. – pačatku XX st.: ad pol’skaj da belaruskaj samasvâdomasci. [Корбут, Віктар. (2023a). Фарміраванне ідэнтычнасці беларускіх нацыянальных дзеячаў у 1890-х гг. – пачатку XX ст.: ад польскай да беларускай самасвядомасці]. W: *Wielokulturowość Europy Środkowo-Wschodniej: doświadczenia przeszłości i wyzwania teraźniejszości. Z okazji 20. rocznicy utworzenia Katedry Studiów Interkulturowych Europy Środkowo-Wschodniej* (s. 68–90). Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego].
- Korbut, Viktor. (2023b). Gistaryâgrafiâ peršyh belaruskamoŭnyh gazet „Naša Dolâ” i „Naša Niva”. [Корбут, Віктар. (2023b). Гістарыяграфія першых беларускамоўных газет „Наша Доля” і „Наша Нива”]. *Białoruskie Zeszyty Historyczne = Belaruskі gіstaryčny zbornik*, 56, s. 131–220.
- Korbut, Viktor. (2023c). Gistoryâ peršaj belaruskaj gazety „Naša Dolâ”. [Гісторыя першай беларускай газеты „Наша Доля”]. *Przeгляд Środkowo-Wschodni*, 8, s. 101–141.
- Kramko, Ivan; Ūrėvič, Alena; Ânovič, Alena. (1963). *Gistoryâ belaruskaj litaraturnaj movy*, t. 2. Minsk: Vydavectva Navuka i tэхnika. [Крамко, Иван; Юрэвіч, Алена; Яновіч, Алена. (1963). *Гісторыя беларускай літаратурнай мовы*, т. 2. Мінск: Выдавецтва Навука і тэхніка].
- Lemcûgova, Valâncina. (2005). Uvodziny. W: *Mova „Našaj Nivy” (1906–1915). Varyântnasc’ Sinanimiâ* (s. 5–33). Minsk: Belaruskaâ navuka. [Лемцюгова, Валянціна. (2005). Уводзіны. У: *Мова „Нашай Нивы” (1906–1915). Варыянтнасць. Сінанімія* (с. 5–33). Мінск: Беларуская навука].
- Nazovy mešâcaŭ. (1943). *Belaruskâ gazeta*, 32. [Назовы месяцаў. (1943). У: *Беларуская газета*, 32].
- Paпоў, N. (1931). *Narys gіstoryi Ūsesaŭznaj Komunіstyčnaj Partyi (bal’savikoŭ)*, вып. 1, пер. з 12-га рас. vyd. Minsk: Belaruskae Dzâržauŭnae Vydavectva. [Папоў, Н. (1931). *Нарыс гісторыі Ūсесаўзнай Комуністычнай Партыі (бальшавікоў)*, вып. 1, пер. з 12-га рас. vyd. Мінск: Беларускае Дзяржаўнае Выдавецтва].

- Pragrama pa vyučennú belaruskich gavorak i zbirannú zvestak dlá skladanná Dyálektalagičnaga atlasa belaruskaj movy.* (1950). Minsk: Vydavectva Akademii navuk Belaruskaj SSR. [Праграма па вывучэнні беларускіх гаворак і збіранню звестак для складання Дыялекталагічнага атласа беларускай мовы. (1950). Мінск: Выдавецтва Акадэміі навук Беларускай ССР].
- Prenner, Maria Katarzyna. (2016). *Die Sprache der Zeitung Naša Niva im Zeitraum 1906–1915, Masterarbeit.* Wien: Universität Wien [maszynopis].
- Prenner, Maria Katarzyna. (2018). „Naša Niva” na skrzyżowaniu kultur: dowody na różnych płaszczynach języka gazety. *Acta Albaruthenica*, 18, s. 225–243.
- Sërbënta, Vital', (réd.). (1932). *Dyskusiâ ab „Našaj Nive”.* Mensk: Dzâržaŭnae Vydavectva Belarusi. Partsektar. [Сэрбэнта, Віталь, (рэд.). (1932). *Дыскусія аб „Нашаі Ніве”.* Менск: Дзяржаўнае Выдавецтва Беларусі. Паргсэктар].
- Spadarožnik pa Mensku. (1930). W: P. Sârgejčyk. *1-aâ Ŭsebelaruskâ vystaŭka sel'skaj gaspadarki i pramyślovas'ci (Âk trëba aglâdac' vystaŭku).* Mensk. *Stalica B.S.S.R. Spadarožnik (Spadarožnik pa Mensku)* (s. 1–111). [Mensk]: Vydan'ne Mengarsavetu i rêdakcyi gaz. „Rabočij”. [Спадарожнік па Менску. (1930). У: П. Сяргеічык. *1-ая Ŭсебеларуская выстаўка сельскай гаспадаркі і прамысловасці (Як трэба аглядаць выстаўку).* Менск. *Сталіца Б.С.С.Р. Спадарожнік (Спадарожнік па Менску)* (с. 1–111). [Менск]: Выданьне Менгарсавету і рэдакцыі газ. „Рабочый”].
- Tereškovič, Pavel. (2004). *Ėtničeskaâ istoriâ Belarusi XIX – načala XX v. v kontekste Central'no-Vostočnoj Evropy.* Minsk: Belorusskij gosudarstvennyj universitet. [Терешкович, Павел. (2004). *Этнічная гісторыя Беларусі XIX – пачала XX в. в контексте Цэнтральна-Восточной Европы.* Мінск: Белорусский государственный университет].
- Unučak, Andrëj. (2008). „Naša niva” i belaruskî nacyânal'ny ruh (1906–1915). Minsk: Belaruskâ navuka. [Унучак, Андрэй. (2008). „*Наша ніва*” і беларускі нацыянальны рух (1906–1915). Мінск: Беларускае навук].
- Voŭk-Levanovič, Īosif. (2010). Pra nekatoryâ važnejšyâ nedahopy belaruskaj litaraturnaj movy. *Arche. Pačatak*, 11, s. 354–380. [Воўк-Левановіч, Іосіф. (2010). Пра некаторыя важнейшыя недахопы беларускай літаратурнай мовы. *Arche. Пачатак*, 11, с. 354–380].
- Zaprudskî, Sârgej. (2018). Nekatoryâ aspekty vyučennâ lingvistyčnaj spadčyny Īvana Nasoviča. *Rodnae slova*, 8, s. 29–31. [Запрудскі, Сяргей. (2018). Некаторыя аспекты вывучэння лінгвістычнай спадчыны Івана Насовіча. *Роднае слова*, 8, с. 29–31].
- Žuraŭskî, Alâksandr; Kramko, Īvan. (1972). Važnejšyâ adroznenni pamіž novaj i staroj belaruskaj litaraturnaj movaj. W: *Belaruskae i slavânskae movaznaŭstva: da 75-goddzâ akadètika AN BSSR K. K. Krapivŭ* (s. 132–147). Minsk: Navuka i tēhnika. [Жураўскі, Аляксандр; Крамка, Іван. (1972). Важнейшыя адрозненні паміж новай і старой беларускай літаратурнай мовай. У: *Беларускае і славянскае мовазнаўства: да 75-годдзя акадэміка АН БССР К. К. Крапівы* (с. 132–147). Мінск: Навука і тэхніка].
- Žyc'se i praca Īvana Luckeviča (1920). W: *Patâci Īvana Luckeviča ŭ peršye ŭgodki s'merci âgo (20.VIII.1919–20.VIII.1920).* Vil'nâ. [Жыцьце і праца Івана Луцкевіча. (1920). У: *Памяці Івана Луцкевіча ў першыя ўгодкі сьмерці яго (20.VIII.1919–20.VIII.1920).* Вільня].

SUBMITTED: 2024.06.07

ACCEPTED: 2024.10.12

PUBLISHED ONLINE: 2025.01.08

ABOUT THE AUTHOR / O AUTORZE

Viktar Korbut – Polska, Warszawa; doktor nauk humanistycznych; *specjalność*: językoznawstwo; *zainteresowania naukowe*: historia białoruskiego języka literackiego; kształtowanie białoruskiej tożsamości narodowej; historia białoruskiego ruchu narodowego.

Adres: ul. Mała 1/2, 03-423 Warszawa, Polska

Wybrane publikacje:

1. Корбут, Віктар. (2020). Беларускае пытанне на старонках першых беларускіх газет „Наша Доля” („Nasza Dola”) і „Наша Нива” („Nasza Niwa”) (1906 г.). *Acta Polono-Ruthenica*, 25/3, s. 177–189.
2. Korbut, Viktor. (2021). Polskie wpływy i tematy na łamach pierwszych gazet białoruskich „Nasza Dola” i „Nasza Niwa” w latach 1906–1907. W: *Polacy na Białorusi od Powstania Styczniowego do XXI wieku*, t. V, *Traktat ryski i jego konsekwencje dla Polaków i Białorusinów* (s. 61–80). Warszawa: Studium Europy Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego.
3. Корбут, Віктар. (2021). Абазначэнне гука [ŷ] у першых беларускіх газетах „Наша Доля” („Nasza Dola”) і „Наша Нива” („Nasza Niwa”) у 1906 – пачатку 1907 г. У: *Матэрыялы XVII Міжнародных кнігазнаўчых чытанняў. Мінск, 22–23 красавіка 2021 г.* (с. 185–189). Мінск: Нацыянальная бібліятэка Беларусі.
4. Корбут, Віктар. (2021). Адлюстраванне месца і ролі беларускай мовы ў сістэме адукацыі як фактару фарміравання нацыянальнай ідэнтычнасці ў публіцыстыцы газеты „Nasza Niwa” („Наша Нива”) у 1906–1907 гадах. W: *Tożsamość białoruska: doświadczenia przeszłości i wyzwania teraźniejszości. W 30. rocznicę uzyskania przez Białoruś niepodległości* (s. 56–74). Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
5. Корбут, Віктар. (2023). Фарміраванне „нацыянальнага ўзору” тапаніміі на старонках першых беларускамоўных газет „Наша Доля” і „Наша Нива” (1906–1907 гг.). У: *Spaznaoчы Беларусь... Да 65-годдзя беларусістыкі Варшаўскага ўніверсітэта = Odkrywając Białoruś... 65-lecie białorusistyki na Uniwersytecie Warszawskim = Discovering Belarus... On the Occasion of the 65th Anniversary of Belarusian Studies at the University of Warsaw* (s. 243–267). Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.